

Справа 22ц 2094/09 Суддя першої інстанції: Маржина Т.В.
Категорія 55 Суддя доповідач апеляційного суду: Кутова Т.З.

Р І Ш Е Н Н Я
Іменем України

30 вересня 2009 року судова колегія судової палати в цивільних справах апеляційного суду Миколаївської області в складі:

головуючого: **Галущенко О.І.**,

суддів: **Шолох З.Л.**,

Кутової Т.З.,

при секретарі: Фірсовій Т.В. ,

за участю: позивача ОСОБА_2,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Миколаєві апеляційну скаргу

ОСОБА_2

на рішення Первомайського міськрайонного суду Миколаївської області від 5 червня 2009 року по справі за позовом

ОСОБА_2

до

Дочірнього підприємства «Санаторій Україна» ЗАТ лікувально оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця»

про

стягнення матеріальної та моральної шкоди

В С Т А Н О В И Л А:

В січні 2009 року ОСОБА_2 звернувся до суду з позовною заявою до Дочірнього підприємства «Санаторій Україна» ЗАТ лікувально оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» про стягнення матеріальної та моральної шкоди.

Позивач зазначав, що ним була отримана безоплатна путівка в санаторій «Україна», де він мав пройти курс санаторного лікування гіпертонічної хвороби в період з 24 листопада по 14 грудня 2008 року включно. Однак прибувши до санаторію позивач захворів грипом та гострим респіраторним захворюванням, в зв'язку з чим не міг отримувати необхідне йому санаторне лікування.

Позивач вважає, що вказаними інфекційними хворобами він захворів від сусіда по кімнаті, який на час його заселення вже був хворий. Посилаючись на порушення адміністрацією санаторія санітарних норм при заселенні осіб, які прибули на лікування, що потягло погіршення здоров'я позивача, останній просив стягнути з відповідача 5500 грн. моральної шкоди.

В судовому засіданні позивач збільшив свої позовні вимоги, та просив стягнути з санаторія 5500 грн. матеріальних збитків, що становить вартість путівки з метою його подальшого лікування, та 1000 грн. моральної шкоди.

Рішенням Первомайського міськрайонного суду Миколаївської області від 5 червня 2009 року в задоволенні позову відмовлено.

В апеляційній скарзі позивач просить вказане рішення суду скасувати, а по справі ухвалити нове рішення, яким задовольнити його позовні вимоги. Посилаючись на те, що суд не повно з'ясував обставини справи, а наданим доказам дав невірну оцінку, а тому дійшов безпідставного висновку про відсутність підстав для задоволення позовних вимог.

Заслухавши доповідача, пояснення позивача, дослідивши письмові докази по справі, судова колегія доходить висновку про необхідність часткового задоволення апеляційної скарги.

Районний суд, відмовляючи в задоволенні позову ОСОБА_2, виходив з того, що при проходженні санаторного лікування позивача в санаторії «Україна», дія адміністрації відповідача в повній мірі відповідали вимогам діючого законодавства.

Між тим з таким висновком в цілому погодитись неможна.

Як вбачається з матеріалів справи, позивач ОСОБА_2 перебував на санаторному лікуванні в санаторії «Україна», який знаходиться в смт. Ворзель Київської області, з 24 листопада по 12 грудня 2008 року (а.с. 3-а, 5, 7).

Як слідує з доводів позивача і таке підтверджується поясненнями відповідача, в день прибуття в санаторій його було поселено в двохмісну кімнату, де вже проживав та проходив санаторне лікування ОСОБА_3.

Після огляду лікарем, позивачу було призначено необхідне йому санаторно-курортне лікування в повному обсязі. Як слідує з санаторної книжки позивача, призначене санаторне лікування, через три дні частково було відмінено (а.с.7). В подальшому позивачу були призначені такі лікарські препарати, як «Макропен», «Амброксол», «Септифріл». Відповідно до листа Управління охорони здоров'я Миколаївської обласної державної адміністрації вказані призначення показані при захворюваннях гострим респіраторним захворюванням або грипом (а.с. 35). Таким чином факт захворювання позивача на одну із вказаних хвороб, слід вважати доведеним.

Позивач зазначав, що його захворювання сталося через те, що ОСОБА_3 до якого його поселили в двомісний номер, вже був хворий на інфекційне захворювання грип або гостре респіраторне захворювання, про що свідчили явні симптоми (нежить, кашель). В зв'язку з цим, як пояснив позивач, ОСОБА_3 на вимогу позивача було переселено в іншу кімнату. Факт переселення підтверджується також поясненнями відповідача.

Відповідно до положень ч. 1 [ст. 60 ЦПК України](#), кожна із сторін зобов'язана довести ті обставини на які вона посилається як на підтвердження своїх вимог чи заперечень.

Судова колегія вважає, що позивач, надав всі докази, які він міг самостійно отримати, враховуючи обставини спору. Відповідач же, в супереч наведеній процесуальній нормі, заперечуючи факт хвороби ОСОБА_3 на грип чи гостре респіраторне захворювання і можливість зараження від нього позивача, а також зазначаючи, що ОСОБА_3 був переселений в іншу кімнату не через його хворобу, а через неспокійний сон позивача, належних доказів, які знаходяться в його розпорядженні, на підтвердження своїх доводів, суду не надав.

Так, відмовляючи на запит апеляційного суду в наданні виписки з історії хвороби та копії листа медичних призначень ОСОБА_3, санаторій «Україна» безпідставно

послався на заборону розголошення лікарської таємниці, тоді як надання доказів до суду, в сенсі наведеної процесуальної норми, не є розголошенням.

За таких обставин, судова колегія дійшла висновку, що відповідачем не доведено факт відсутності інфекційного захворювання у ОСОБА_3, до якого був поселений позивач.

Можливість інфікування позивача за дві доби сумісного проживання від ОСОБА_3 підтверджується листом Управління охорони здоров'я Миколаївської обласної державної адміністрації від 6 квітня 2009 року про те, що інкубаційний період грипу становить від 2 годин до 2 діб, інших гострих респіраторних захворювань від 2 до 14 діб (а.с 38).

Виходячи з наведеного, слідує, що адміністрація санаторію «Україна», в порушення вимог [Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»](#), не вжила заходів щодо попередження розповсюдження інфекційних захворювань в санаторії та неправомірно поселила прибувшого на санаторне оздоровлення позивача ОСОБА_2 в кімнату до хворого на інфекційне захворювання ОСОБА_3, що спричинило інфікування позивача.

В наслідок зазначених неправомірних дій відповідача та за вказаних обставин, позивачу ОСОБА_2 було завдано моральну шкоду, яка пов'язана з моральними стражданнями останнього в зв'язку з погіршенням його стану здоров'я, втратою можливості отримати в повній мірі санаторне лікування необхідне йому за основним діагнозом.

Відповідно до вимог ч. 1 [ст. 1167 ЦК України](#) моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала.

Визначаючи розмір моральної шкоди, судова колегія враховує ступінь вини відповідача, глибину моральних страждань позивача, атакож те, що санаторієм було надано медичну допомогу та проведено необхідне лікування останнього від інфекційного захворювання, надання частково санаторного лікування, а також те, що путівка в санаторій позивачу надана безоплатно та вважає достатнім для її (моральної шкоди) компенсації 500 грн.

Стосовно доводів позивача про поселення його в кімнату розміром 5 кв. м., судова колегія вважає за необхідне погодитись з висновками суду, про спростування такого наданою відповідачем копією плану другого поверху п'ятого корпусу, з якого слідує, щокімната, де проживав позивач, становить 11, 9 кв. м., що фактично відповідає встановленим нормам (а.с. 19).

В задоволенні вимог ОСОБА_2, про стягнення матеріальних збитків в розмірі вартості путівки, судом обґрунтовано відмовлено, оскільки такі витрати не понесені позивачем.

Враховуючи викладене, оскаржуване рішення суду в частині відмови в задоволенні моральної шкоди, слід скасувати, ухваливши в цій частині нове рішення, яким задовольнити вказані вимоги частково та стягнути на користь ОСОБА_2 з санаторія «Україна» 500 грн. моральної шкоди. В іншій частині вказане рішення слід залишити без змін.

Згідно вимог [ст. 88 ЦПК України](#), слід розподілити судові витрати між сторонами, стягнувши з відповідача 8 грн. 50 коп. судового збору на користь держави та 37 грн. ІТЗ.

Керуючись ст. ст. [303](#), [307](#), [309](#), [311 ЦПК України](#), судова колегія

В И Р І Ш И Л А:

Апеляційну скаргу ОСОБА_2 *задовольнити частково.*

Рішення Первомайського міськрайонного суду Миколаївської області від 5 червня 2009 року в частині відмови в задоволенні позовних вимог про стягнення моральної шкоди - *скасувати*, в цій частині ухвалити нове рішення.

Позовні вимоги ОСОБА_2 про стягнення моральної шкоди задовольнити частково.

Стягнути з Дочірнього підприємства «Санаторій Україна» ЗАТ лікувально оздоровчих закладів профспілок України „Укрпрофоздоровниця” на користь ОСОБА_2 500 грн. (пятьсот грн.) моральної шкоди, на користь держави 8 грн. 50 коп. судового збору та 37 грн. ІТЗ.

Вказане рішення в частині позовних вимог про стягнення матеріальної шкоди залишити без змін.

Рішення апеляційного суду може бути оскаржене безпосередньо до Верховного Суду України на протязі двох місяців з дня його проголошення.

Головуючий

Судді

